RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 110.583 van 24 september 2002
in de zaak A. 118.970/X-10.893.

In zake : Marc CALLEBERT,
die woonplaats kiest bij
Advocaat J. DE KOEKELAERE,
kantoor houdende te 9660 BRAKEL,
Ommegangstraat 15

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat P. LEFRANC,
kantoor houdende te 9000 GENT,
Koning Albertlaan 128

tussenkomende partij:

De gemeente HOREBEKE.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Marc CALLEBERT op 30 maart 2002 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 25 juli 2001 van de gewestelijke stedenbouwkundig ambtenaar waarbij aan de gemeente Horebeke de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het slopen van een garage en berging, het oprichten van een gemeentelijke loods en de aanleg van een oprit naar de loods, de buitenaanleg en de aanleg van parkeerplaatsen op een terrein gelegen aan het Kerkplein te Horebeke, kadastraal bekend Sectie B, nrs. 277h (deel), 280k, 280l en 281k;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur P. BARRA;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 2 juli 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 20 september 2002;

Gehoord het verslag van Staatsraad E. BREWAEYS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat J. DE KOEKELAERE, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van Advocaat T. DE SUTTER die, loco Advocaat P. LEFRANC verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur P. BARRA;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de gemeente HOREBEKE met een verzoekschrift van 24 april 2002 heeft gevraagd in het administratief kort geding te mogen tussenkomen; dat zij de begunstigde is van de thans bestreden beslissing; dat er echter grond is om het verzoek af te wijzen, omdat geen beslissing wordt overgelegd waarin het college van burgemeester en schepenen beslist om de vordering in te stellen;

Overwegende dat de tussenkomende partij op 18 juni 2001 bij de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar een aanvraag heeft ingediend tot het bekomen van een stedenbouwkundige vergunning, nadat een eerder aangevraagde vergunning was geweigerd; dat het goed volgens het bij Koninklijk Besluit van 24 februari 1977 vastgestelde Gewestplan Oudenaarde deels is gelegen in woongebied met landelijk karakter en deels in agrarisch gebied; dat het kerkplein bij Ministerieel Besluit van 8 juli 1999 als dorpsgezicht werd beschermd; dat over de tweede aanvraag gunstig advies werd uitgebracht door de afdeling Monumenten en Landschappen en het instituut voor het Archeologisch Patrimonium; dat op 25 juli 2001 de thans bestreden vergunning wordt afgeleverd; dat de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar zijn beslissing als volgt motiveert :

> "Overwegende dat de werken het slopen van een garage en berging en het oprichten van een gemeentelijke loods, de aanleg van oprit naar loods, de buitenaanleg en aanleg parkeerplaatsen betreffen;
> Overwegende de inplanting van de loods, welke conform is met het afgeleverd SA nr. 2 van 08-02-1999;
> Overwegende de kleinschaligheid van de loods; het beperkt gebruik en de inkadering van de loods en de parking met een groengordel doet het voorstel geen afbreuk aan het landelijk karakter van de omgeving".

Overwegende dat wordt opgeworpen dat de vordering wegens laattijdigheid niet ontvankelijk zou zijn; dat er vooralsnog geen noodzaak bestaat om over de opgeworpen exceptie uitspraak te doen; dat een onderzoek van en een uitspraak over die exceptie zich slechts zouden opdringen indien zou blijken dat de grondvoorwaarden voor schorsing van de bestreden beslissing vervuld zijn;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen; dat met niet in het verzoekschrift tot schorsing opgenomen feiten en verklaringen hieromtrent geen rekening kan worden gehouden;

Overwegende dat de verzoekende partij, met betrekking tot het beweerde door haar te ondergane moeilijk te herstellen ernstig nadeel het volgende uiteenzet :

"1) Verzoeker zal tijdens de werkzaamheden constant de hinder en stoornis daarvan dienen te ondergaan.

Lawaai en rumoer worden zijn deel.

Eenmaal de loods een zekere hoogte verkrijgt in de opbouw zullen werklieden constant op het terrein van verzoeker en zijn bezigheden kunnen neerkijken.

Eén en ander is des te meer het geval nu het terras van verzoeker een zekere hoogte heeft waardoor hij als het ware 'tentoon gesteld' zal worden.

2) Na uitvoering der werken zal de hinder doorgaan door constant over en weergeloop en -gerij tot aan de perceelsgrens zodat één ieder die zich thans op de achtergronden bij de gemeente begeeft - wat vroeger niet het geval was - zicht op verzoeker krijgt.

Evidentelijk is het af en aanrijden van wagens en het uitbaten van de loods waarin ijzermaterialen gestapeld en bewerkt zullen worden, auditief en visueel hinderend.

Het is duidelijk dat de bovenvermelde nadelen a posteriori niet meer kunnen worden 'gerepareerd' door eender welke schadevergoeding en dat het verlies van uitzicht op de wijde omgeving en het moeten kijken op de muren van een loods met 'inkapselingsgevoel' tot gevolg, evenmin retroactief ongedaan gemaakt kunnen worden.

Wanneer de gewone procedure dient gevolgd, zal deze onacceptabele toestand jarenlang kunnen blijven bestaan, onverminderd de mogelijkheden tot 'regularisatie' die het gemeentebestuur zou kunnen pogen uit te oefenen om de zaak nog meer op de lange baan te schuiven, laat staan geregulariseerd te krijgen.

Alleen reeds dit spookbeeld en onzekerheid is overigens ook een ernstig nadeel".

Overwegende dat het nadeel dat de verzoekende partij toeschrijft aan de uitvoering van de vergunde werken een tijdelijk nadeel is dat derhalve niet ernstig is in de zin van artikel 17 van de gecoördineerde wetten;

Overwegende dat uit het dossier blijkt dat ter plaatse geen fundamentele wijziging tot stand komt; dat de te slopen berging, die door de tussenkomende partij werd gebruikt, ingeplant was tegen de perceelgrens met de verzoekende partij; dat er een twee meter hoge betonmuur bestaat tussen de beide percelen; dat deze muur blijft bestaan; dat de nieuwe loods die weliswaar hoger is dan de vorige, niet meer op de perceelgrens, maar op meer dan zestien meter van het perceel van de verzoekende partij zal worden opgericht; dat zij dieper wordt ingeplant op het kwestieus perceel; dat in de achterliggende weide een parking wordt voorzien; dat uit het terreinprofiel kan worden afgeleid dat de parking achter de loods meer dan anderhalve meter lager lijkt te liggen dan het gelijkvloers van de eigendom van de verzoekende partij; dat, gelet op de thans bestaande garage en berging het beweerd "auditief" hinderend karakter van het vergunde project evenmin in aanmerking kan worden genomen;

Overwegende dat bijgevolg niet is voldaan aan de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarde om de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit te kunnen bevelen; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de gemeente HOREBEKE in de vordering tot schorsing wordt afgewezen.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

<u>Artikel 3</u>.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

De kosten van de tussenkomst in de schorsingsprocedure, bepaald op 125 euro, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vierentwintig september 2002, door :

de H.	E. BREWAEYS,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

A. TRUYENS. **E. BREWAEYS.**